

Діло

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конт. пош. шлям. 143.322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“ Львів. —
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату
Реклама не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА
Місячно: в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.
Нідерландах 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 к. к., Румунії 15
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Замість адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 49-41.
Друкарня 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАЙСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Велика проблема.

Львів, 6. лютого 1929.

Німецький міністр закорд. справ Штрессман додержав слова. Його заповідь на грудневій сесії Ради Ліги Націй в Люгано вивести на порядок нарад найближчої сесії меншостеву проблему — є фактом довершеним. Внаслідок письменного внесення мін. Штрессмана на порядок нарад березневої сесії Ради Ліги Націй поставлено справу гарантій Ліги для національних меншостей, про що вже сповістив комунікат Ген. Секретаріату Ліги.

Зовсім природно, що вже сама заповідь Штрессмана викликала була в своїй часі відповідний відгомін у зобов'язаних сигнатарів меншостевого трактату. Тим більше вражіння зробив недавній комунікат Ген. Секретаріату Ліги.

В політичних колах: офіційних і „меншостевих“ повстав з того приводу досить живий рух, супроводжений наявними подіями і відповідними заявами. Перш усього бачимо вже заздалегідь підготовку березневої сесії Ради Ліги Націй в „меншостевій“ ділянці на парламентарному терені. Генер. бюджетова дебата в польському сеймі та дискусія над бюджетом мін. внутр. справ дала багатий матеріал для березневої сесії Ради Ліги Націй, не зважаючи на твердження „Слова Польського“, що Польща не лякається меншостевої дебати на терені Ліги Націй, бо „має чисту совість супроти власних меншостей, яким дає свободу розвитку у значно вишій мірі, ніж того вимагає трактат про меншості“. Німецьке внесення найшло відгомін і в палаті французького парламенту, себто там, де ніколи не виринало національне питання. Довгий час у французькому парламенті велася так звана „альзаська дебата“, яка дійшла до кульмінаційної точки в промові Пуанкаре, що в автономіко-альзаському руху добачує німецьку інтригу. Це справило дивовижну і несподівану, що Альзасія, яка на протязі 40 літ тужила за французькою реорганізацією, раптом ставити автономічний вимоги і тим способом завдає удар у священному французькому централізмові.

Підготовка до березневої сесії Ради Ліги Націй відбувається і на іншому широкотереновому терені, про що свідчить з одного боку збір польських меншостей в Тешні (чеському), а з другого боку активність міжнародної меншостевої організації під проводом л-ра Вільфана.

Як відомо, справа національних меншостей згідно з трактатами про охорону нац. меншостей є справою міжнародною. В кожному трактаті про охорону нац. меншостей, заключеному між великими державами і новоповсталими або пошквареними державами (головно на руїнах Австро-Угорщини) знаходиться застереження, що справа нац. меншостей є справою міжнародного значіння. Це в свою чергу Німеччину винести її на терен Ліги Націй.

Меншостевий трактат є дитиною свого часу, є теоретично висловом національного руху, започаткованого французькою революцією, з метою забезпечити мінімальні права навіть малим, розсіяним національним дробом. Повстав він головним чином заходами життєвих кол. а тому в його постанові в першу чергу приворочені до розсіяних у середній і східній Європі життєвих меншостей. До того ж меншостевий трактат окладано, стилізовано в підписувано тоді (в 1919 р.) коли величезні території на європейському Охо-зі були сумнівні під оглядом свого державного обличчя. Зовсім природно, що те мінімум націоналізму, редігійних і расових прав призначе-ме для дрібних частин нетериторіальних народів не може вдовольнити великих частин територіальних народів. Змагання цих останніх мусять сягати далше, а на всякий випадок важко їх вмістити у вузькі рамки меншостевого трактату. І то-ти більше, що ще перед заіснуванням меншостевого трактату ті територіальні народи користувалися далеко більшими правами, а тепер часто не користуються й мінімальними (атериторіально-меншостевими).

В якому напрямку будуть розвинені гарантії для нац. меншостей і яких, неможливо передба-

чити. Німеччина, яка майже не має помітніших меншостей певно підтримуватиме широку інтерпретацію меншостевих трактатів — вже хотіли тому, що її власні національні меншості в показному числі є розкинані по цілій середній Європі (в Польщі, Чехословаччині, Італії, Румунії, Литві, Латвії, Естонії, не згадуючи про Альзасію). Зате всі інші держави, в великою кількістю чужих меншостей, головню територіальних, будуть протиставляти гарантіям в користь нац. меншостей, а особливо ті, що — маючи в себе „меншості“ — змагають до однорідної національної держави. Гарантії для „меншостей“ є — зовсім природно — загрозою й небезпекою для цього змагання.

На чолі цих останніх стане Польща, про що свідчить внесення мін. Залеського, щоби досі зобов'язуючі трактати про охорону нац. меншостей уважувати, а на їх місце ввести одностайні постанови для всіх членів Ліги Націй. Ясно, що на становище Польщі найде підтримку усіх тих, що в 1919 р. взяли на себе міжнародні зобов'язання супроти „меншостей“, хоч і трактували цю справу на протязі десяти літ не зі становища національно-меншостевого трактату, тільки політичні вимоги своєї внутрішньої політики. До них без сумніву приєднаються й Франція, чередяючи альзаським рухом.

Внесення Штрессмана в вимоги гарантій для нац. меншостей зустріне і з твердим і завзятим спротивом на терені Ліги Націй і поза нею. Сподіватися розв'язки національної проблеми з боку Ліги Націй — було б даремною назвою й самошукую. Ліга Націй за час свого десятилітнього існування не розв'язала ще позитивно ні одної великої проблеми. Тим менше здатна вона розв'язати складну міжнародну проблему. Великі проблеми розв'язуватися на іншому терені й іншими способами. Але вже сам факт появи тієї проблеми на конференційному столі Ради Ліги Націй найвигідніше свідчить про її недостатню досюгочасну розв'язку та вказує, що найближчі літа мусять бути присвячені пошукам цього гострого питання.

Від еміграції до еміграції.

Кар'єра Троцького і його упадок.

В політичному світі констеляція. Троцький найшов „визволення“ на революційного „контр-революціонера“ на еміграції. Є в тім багато трагізму, але немало й іронії, словом трагікомізму. Перед одинадцятьма чи дванадцятьма літами Троцький був емігрантом. Шойно революція дала йому змогу вернути до Росії. Нині по одинадцять літах своєї незвичайно інтензивної революційної праці він знов на еміграції. Єдина й монополярна нині в СРСР політична партія, що виникла з Росії та України всі інші політичні партії на еміграцію, або пустила її представників, оставших на місцях, „в розкол“, тобто виникли їх фізично, збогатила тепер ту еміграцію ще й викидком зі свого середовища, а саме Троцьким.

Троцький! Всім, навіть не обізнаним з перипетіями політики компартії, відомо, що Троцький відіграв у більшовицькому перевороті і в більшовицькій революції провідну роль. Після Леніна була це перша особа, з якою в'язав світ тісно всі перипетії з. ж. жовтневої революції. Троцького знають як творця й організатора червоної армії, як першого червоного генераліссі-муса і як передову індивідуальність між керівниками революційного більшовицького руху. Але по смерті Леніна почала затемнюватися, спершу злізна, а потім чимраз загальніше, іскра злізна Троцького на більшовицькому революційному небосхилі.

Коліс противник Леніна, Троцький, у часі революції зєднався з ним і став навіть радикаль-нішим від нього. Він був прихильником своєрідної мілітаризації партії, він був завзятим противником всякої опозиції в її нутрі, він накінець прилюдно оправдував страшний терор у часі воєнного комунізму. У своїй праці „Терор і комунізм“ доказував, що тактика терору, хоч і є безнадійною супроти соціальних і політичних груп, які мають перед собою будучину, то зате

є вона цілком доцільною і необхідною проти „анархістичних“ елементів, бо вона їх добиває, помагає їм конати. Тільки лицеміри і еретики не можуть добачувати різниці між ганебним насильством експлуататорів і оправданим насильством пролетаріату. І склалося так, що „трафіка кося на камінь“.

Найдословніше перенявся теорією Троцького Сталін і приворочив тепер супроти Троцького те оправдане „насилля пролетаріату“. І, о іроніє! Цей Троцький, що проповідував теорію перманентної революції, цей Троцький, що був за активізацією пролетаріату в усіх капіталістичних державах і за безперервним натиском за пресією того пролетаріату на капіталістичні уряди, цей Троцький, що хотів і хоче використати час диктатури комуністів у СРСР не на будову соціалістичної господарки (а-те не вірять він при пануванні капіталізму в інших державах), але виключно на роблення світової революції, цей самий лівий Троцький, що не визнає в теперішньому переходовому часі компромісу між пролетаріатом і селянством і заявляється за виключною диктатурою пролетаріату та за системою воєнного комунізму в СРСР, одним словом той найбільше принциповий ворог всякого капіталізму в усіх його формах раптом опинюється по однакості літах праці в такому становищі, що знімає для нього перед будівництвом соціалізму є, — подумайте! — капіталістичний світ, світ „капіталістичних акул“ і „наслідників“. Ох, велика це іронія вередливої долі!

Та й ціла „кар'єра“ Троцького по його деградации зі становища червоного командарма незвичайно дивовижна. Насамперді стає він головою концесійного комітету для улагодження концесій закордонним капіталістам у СРСР, і в тому характері дубіаже навіть у впливових європейських органах преси проаналізовані статті з захохоту для капіталістів зловжувати свої капітали в СРСР. І не робить Троцький, що є найлютішим ворогом капіталізму. Потім стає він головою уряду для справ електрифікації. Одночасно веде зав'язку пропаганду в рядах партії проти тодішнього партійного проводу. Своєю організаційним хистом доводить до того, що світ має вражіння, що в СРСР скоро буде дві окремі компартії. Його підтримують в боротьбі проти Сталіна і політбюро партії такі комуністичні кити як Зіновєв, Каменєв, Раковський, Радєк та інші. На партійному з'їзді остаточно пермагає Сталін. Троцький і його товариші та союзники йдуть на заслання. Зіновєв і Каменєв каються, Троцький і з заслання веде далі боротьбу з керівниками компартії. Троцькістські організації неселегально. А в наслідках це доводить до останніх арештів і до арешти Троцького на еміграцію до капіталістичних держав.

Але чи тим роль Троцького в більшовицькій революції закінчилася? Не думаємо. Досі діда Троцький у СРСР на терені всесоюзної компартії а тепер буде він ділати на ширшому терені, бо на терені комуністичних організацій у світі. Невже він в Туреччині чи в Німеччині, чи де схо-чете, не найде відповідного поля для боротьби зі Сталіном, не введе ця його робота не попере-креслить всіх рахунків Сталіна на комуністичній партії поодиноких країн, партії, що є секційним теперішнього сталінського Комінтерну? Темпер-амент і влада Троцького не дозволять йому цілком усунутися від усього політичної діяльності. Він ще проявить багато творчої ініціативи на те, щоби розправитися зі своїми партійними ворогами і насильниками. А все те разом зяте докazuje, що російська компартія переживає важкі часи, може й часи повільної агонії. А те знов не принесе нічого відрядного в теперішній крайню невідрадне положення всього населення СРСР. Тепер тільки питання, хто піде за Троцьким? Бо нема сумніву, що багато інших емігрантів зперед дванадцятьма літ, що стали в часі революції великими більшовицькими потенціатами, тепер переходять скінчать політичні кар'єри в СРСР, щоби їх наново почати знов на еміграції. А може ми помиляємося. Може це тільки Троцький має таке „щастя“, інші може лінуть сідати на те, що їх присуджувало тисячами „революцій-на пролетарська совість“ до „найвищої міри соціального захисту“. Все можливе.

Таким чином, хоч ці заява і признавала українську делегацію самостійною, однак дипломатичного потягного союзу в ціл початковій фазі мирових переговорів відзначили формально прияти самостійність Української Народної Республіки аж до закінчення мирового договору. Цим вони хотіли зробити натиск на українську делегацію, щоб вона була більше уступливою під час переговорів. Означ, як показала історія дальших переговорів, це їм востім не вдалося. Українська делегація не зловилася на цей дипломатичний гачок, а як любачимий даль твердо і рішучо поставила в дальших своїх переговорах з мировими делегаціями потягного союзу дві основи і найважливіші і її погляду справи — справу Холмщини і справу східної Галичини та української частини Буковини. Та про ці таїні переговори буде мова окремо. А потому, використавши відповідний момент українська делегація змусила за-

жити його союзові, однак міністерство зовсім не предпаладо бюджету союзові.

В своїй жалобі члени ТСВ зазначили, що їм про матеріальний бік справи не відомо, тільки про юридичне вирішення правового відношення ТСВ до центр. влади.

Дня 23-го жовтня 1928 розглядав цю жалобу Найв. Адам. Трибунал і після перевленої розпраки заскаржоване рішення мін. внутр. справ і мін. скарбу як невідповідне їм законом.

У своїх мотивах ствердив Адам. Трибунал, що ТСВ, будучи сурогатом б. галицького союзу і Кр. Виділу є самостійним публічно-правним органом, у своїй компетенції обмежений лише обсягом предпаладати союзові до затвердження предпаладати своїх прибутків і видатків. Ного члени не є державними урядовцями, тільки виборними (в даному випадку іменованими) представниками того тимчасового органу територіального самоврядування. Таким чином і платня членів ТСВ не є залежними від постанови центр. влади, тільки від ухвали самого ТСВ.

Але ця задоволення для ТСВ прийшла дозвільно. Бо в 1927 р. центр. влада зробила ще рішучий крок і декретом з 4. квітня 1927 зовсім знесла ТСВ, переводячи його управління на повітові. Таким чином агадана задоволення є справді тільки казном для вмерлого.

Музей Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові у 1928 р.

I. Відділ археологічно-етнографічний.

Від часу повного відкриття Музею Н. Т. Ш. після воєнної хуртовини дня 31. жовтня 1920 р. скізна є а року на рік поправа відносин в ньому як щодо опіки над його культурними скарбами, так і щодо їх розміщення. Бо під тим анаком проходило й ціле життя у ньому підчас минулого звітного року. Число виставових сал та загальне утримування в них музейного добра заіснувало в незміненому стані вже поверх 7 літ, та заслідком недостаточної опіки лишало внутрішнє діловодство та розміщення предметів не одне до побачання. Головно явилась конечною потреба переведення основної колекції цілого інвентаря, аби можна було виявити, що з предметів підчас числення воєнних ревізій пропало. І переведення стало з технічних причин можливим швидко після обіллята управи музею автором цих стрічок і протягом літних та осінніх місяців минулого року була переведена вже колекція цілого відділу доісторичної та протоісторичної археології. Рівночасно переістальовано наново майже цілий цей відділ, означивши та розмістивши предмети по окремим археологічним культурам. Найповніше заступленими є тепер культури кам'яної доби-неоліту, мальованої післянеолітичної кераміки та княжої доби Х.—XIV. ст., хоч на менше інтересними є останки й інших доісторичних культур Східн. Галичини. Неможливість виставити усього керамічного матеріалу перед його опрацюванням, на що потрібна окрема кімпа-

та на лабораторію, зродила потребу задоволення матеріалу на неопрацьованій археологічній матеріалі, головню із кераміки, на який призначено одну темнішу неуряджену кімнатку під подірку при другому вході до музею.

В етнографічному відділі музею йшла попри значайну протимолову акцію головню біли систематичного віднашукання, порядкування по повітам та відреститування великої збірки писанок з цілої нашої західної землі. Попри те переістальовано велику кімнату килимів а нагоди урядували її на консьейне свято голови НТШ проф. д-ра Студинського та зроблено стіну таблицю для приміщення артинетичного деревляного промислу у відділі Гудульщини. Відновлено розміщення того відділу розбивається об недостатку місця та ще декількох таблиць. Велику збірку керамічних виробів фабрики Ленінського взорованих почасті на полтавським гончарстві, перенесено із салі народньої кераміки, аби тим досягнути заміненій в собі та одностійний характер цього гарного завазку збірки вразів усього українського гончарства.

Перенесення салі пам'яток по Іванові Франкові до новоурядженої бібліотеки НТШ уможливило відновити приміщення на тімже місці *модерної галерії образів*, яка містилась досі в темній переділку. Портрети українських діячів розміщено в репрезентативній великій салі килимів. Павлі Ярослава Музика, фахова консерватора іконописи, відреститувала портрет Костомарова кисти відомого маляра Го та Шевченкову могилу роботи І. Труша, ушкоджені кулями підчас листопадових боїв 1918 р. за що Управа музею складає їм отсим ширю подяку.

У відділі церковної археології упорядковано та нашіто на картони цінну збірку деревляних ручних хрестів, в тім кільканадцять датованих (найстарший а 1664 р.).

Канцелярія музею містилась а початком року в малій, темній кімнатці біля другого входу до музею. Неможливість працювати в ній також ізза вохкости змусила Управу музею перенести її тимчасово до салі кераміки, а швидко пізною осінню, після перенесення воєнного лікатора до другої камениці, повернула вона на своє давнє місце біля салі кераміки. Віднашукано рівночасно побіч кімнатку з волатогом призначено на фотографічну темну комору та консерваційну робітню.

Приріст збірок музею вносив за минулий рік 559 інвентарних чисел до ч. 18455 включно. По відділах прибуло: археологія доісторична чч. 208, історична 52, церковна 19, етнографія 204, історія визвольної боротьби 2, фотографії 31, репродукції 21, нумізматика 24, металі 4.

Дуже відрадлиним явищем є зріст *фреквенції гостей* музею, в порівнянні з попереднім роком майже удвоє, при чом досягнуто число 954 відвідувачів проти 556 осіб попереднього року. В тім було 28 прогульок, а саме: богослови а Львова і Перемишля, господарська школа з Милованя (2), гімназисти а Волиня, Кремінця, Львова, Перемишля, Рогатина, Стрия і Яворова, гімназисти а Львова, Перемишля і Станиславова, Луговий курс а Львова, пластуни німецькі а Шлесь-

анализе своє закінчення. З огляду на попереднє і в згоді з заявою, аложеною 10. січня, *російська делегація не бачить жодної перешкоди для самостійної участі делегації Генерального Секретаріату а мирових переговорах*.

Після цього голова української делегації Голубович заявив, що декларацію чотирьох союзних держав прийнято до відома. На її основі українська делегація братиме участь у мирових переговорах.

Таким чином друга мирова делегація Української Народньої Республіки, вислана на переговори до Береста нарешті своїм зручним маневруванням досягла те, що всі учасники мирової конференції в Бересті, включно а більшовиками, признали її як самостійну і рівноправну а іншими делегаціями.

Це був без сумніву дуже великий і дипломатичний успіх.

У дальших спільних нарадах ці друга делегація Центральної Ради особливо не виступав. її увага була занята тим іншим: вона розпочала і з успіхом підготувала дуже тяжку справу, а саме — про прилучення Холмщини до України і про утворення а східній Галичині та української частини Буковини окремого коронного краю. Всі ці переговори української делегації а Австро-Угорщиною та Німеччиною відбувалися в як найбільшій таємниці. Однак заховалися етнографічні німецькі протоколи цих переговорів. На основі їх ми постаравмося при нагоді висвітлити цю справу і подати уривки а цих переговорах, які досі ніде й ніколи, ні в українській, ні німецькій або австрійській пресі не були опубліковані.

БЛІДНИЦЮ неохочівість усуває діла зміцнюючу, а диняючу, побуджує апетит, неохочі середини для реконвалесцентів.

М-ра Кшиштофорського, вино ліново-задне на еспанській являди. До набуття у всіх антиках і протерлах ціна за фл. 425 зол. пів "40. У власній інтересі мадати виразно М-ра Кшиштофорського вино ліново-задне. Laboratorium chem.-farm. Mr. M. Krzyzostorski, Tarnob. 12-1

на. промислова державна школа з Вишнівця, семінаристи а Львова (2), Перемишля і Самбора, учительський педагогічний курс а Львова і фахово-дошовничо жіноча школа Р. Ш. а Львова. Росте, як видно, зрозуміння пихоучущого впливу відвідування різних музеїв на поширення світогизу студентської молоді на розбудження пошани для пам'яток по ділах-патризах та на обгрунтовання історичної і культурної традиції, без чого шануюча себе нація нині немисляма.

Крім значайних гостей відвідували музей також *наукові робітники* та аспіранти. І так д-р Густав Боліндер а Штокгольму студіював нашу Гудульщину в доповнення своїх етнографічних студій про гірські народи Європи, д-р Гомал з Берліна студіював доісторичні мікролітичні культури Галичини, консерватор шлеський д-р В. Ріхтгофен а Ратібору культуру княжої доби, д-р Ян Брик, асистент катедри археології у Львові, останки скитської культури Поділля, Олег Кандиба, ученик проф. В. Шершавського а Праги, неолітичну мальовану кераміку, Н. Смішко а Львова пам'ятки протоісторичної готської культури Східної Галичини, Я. Розенівна а Варшави цікавилась лясенською кельтійською культурою, Ал. Моравська а Мільгаузен в Альзатії українськими гафтами та вишивками, а І. Лянкошівна з Кракова килимами. Радякція „Нової Хати“ відрисувала собі кілька полтавських ручників.

Урядові години музею шочня від 8—13 год., в неділю для гостей від 10—13 год. Адреса: Львів, вул. Чарнецького ч. 24.

Д-р Яр. Пастернак

Поле для всіх.

В справі протикоршемного плебісциту.

„Новий Час“ з 18. січня ц. р. приносить а статті „Жидівська нахабність“ таку вістку: „Минулої осені, коли наш край був огорнув досить поважний рух проти коршем, переведено плебісцити проти коршми і в Перемінську з вислідом: 1201 голосів за скасування коршми а 149 проти цього. Воля населення очевидна. Проти плебісциту висі місцевий коршмар Айаїт Рабінер протест, а йому — відко а браку річевих аргументів — деуючию український протизакоговий рух взагалі як такий, що не руководиться засадами етики, а лишень має на меті боротьбу а польською державою, стараться позбавити державу доходів і т. д. — Аргументація дійсно гідна жидівського коршмара та його адвоката“.

А що вже не один такий протест внесено і не одна коршма мимо переведеного плебісциту до нині не скасована, тому ця справа набирає характеру не відокремленого факту, лише має загальне значіння. Добру відповідь Рабінерові пропонує Н. Ч. — 1000 дальших плебісцитів. Але шом як по тих 1000 хочби й найкрупнянішім підготованих і переведених плебісцитах пішло 1000 таких протестів і зелений змії буде дальше масово поїдати жертви? — Який би то білий був той Айаїт і т. п. „культуртрегери“ (по словам жид. „Моргену“ коршма на селі є джерелом культури села), колиб тих 1201 і тисячі інших голосуючих по наших селах без огляду на протести коршмарів тих цілющих коршемних ліків відкрилися, хочби в наслідок того усі коршми — ці „святині культури“ — на читальні чи народні доми замінилися, а всі Айаїти мусіли шукати інших способів до життя хочби і менше чесних як продавання горьки та ще й з напном!

Тому крім здорового відруху (але всеж таки лишень відруху) на такі протести, до якого закликає нас Н. Ч., я уважав би ще доцільнішою таку відповідь: зорганізована освідомлююча праця в протизакоговому дусі аж до свідомої повної абстиненції.

Плебісцитовий рух уважаю явищем виправді дуже бажаним і корисним передовсім тому, що а місця усуває „нагоду до гриха“, але думаю що він лишень хвилиний соломиний же часто є він лишень хвилиний доведи до плебісциту, чи внесено проти його вислуду протест, якого полагода — як учать дотеперішній досвід — надовго триває — село утихомирюється і вертає до давнього способу життя з тим, що набуває ще одне розчарування.

Тому не недоцільно плебісцитового руху як такого, що наляє спроби прагати і схи-

лягати початкового союзу признали Українську Народню Республіку вже підчас переговорів самостійною, вільною і суверенною державою.

Після поданої заяви Черніва голос забрав голова більшовицької делегації Троцький і аложив таку заяву:

„У зв'язку з питанням, порушеним тепер заявою делегації початкового союзу, я уважаю необхідним для інформації і для того, щоб запобігти можливим непорозумінням, аложити таку заяву: „Ті конфлікти, які повстали між російським правительством і Генеральним Секретаріатом, і яких фактичні основи більше менше відомі всім присутнім, не мали й не мають жадного зв'язку а справою самоозначення українського народу. Вони повстали через противенства між політикою Союзу, Народніх Комісарів і Генерального Секретаріату, противенства, які виявилися на території України, як також поза її межами. Що торкається самоозначення України, яке фактично далі відбувається у формі Народньої Республіки, ця справа не може бути причиною конфлікту між обома братніми республіками. З огляду на те, що на Україні нема жадних окупаційних військ, що політичне життя відбувається там вільно, що там нема ні середньочинних станових органів, які могли би представляти країну, ні призначеного повного міністерства, яке ділає в межах, призначених йому згоди, далі з огляду на те, що на Україні є серйозно вибрані ради робітничих, селянських і селянських депутатів та що при виборі всіх органів самоуправи додержано засади загальною, рівного, безпосереднього виборчого права а таємним поданням голосів, — нема і не може бути жадного сумніву, що процес самоозначення України а її етнографічних межах та державних формах, які відповідають волі української нації,

ант алькогольне питання перед очі нас, всім так уважно, що бізь не реальної користі можна принести організована освідкомляча праця на тому полі. Праця та може бути тич більше на вижити, що — сподіюся — можна би до неї притягнути і тому частину нашої інтелігенції, про яку часто говорять, що „навіть свої тини боїться“. Бож працювати над тим, щоб в якомусь сенсі було якнайбільше в повній значині того слова тверезих людей, щоб через це піднісся їх моральний рівень, добробут і т. д. — то лежить хіба в інтересі всіх і держави без огляду на наклепи етично здегенерованих коршмарів. І відказуватися тій частині інтелігенції навіть і від такої дуже важкої і загально корисної праці свідчило би вже не про її байдужість але про цілковите флістерство і ледачість.

Товариство „Відродження“ проголосило місяць активістичної боротьби з алькоголем. І от для кожного, що дорожить не лише теперішнім але й будущим народам, отаврається нове широке поле до праці. Очевидно, слід би зачиняти від себе, а далі старатися заложити протизалькогольний гурток в кожному освітньо-культурному товаристві, зокрема при читальнях. Не повинно бути ані одної читальні, при якій протягом місяця лютого не повстав би протизалькогольний гурток (подібно як наприклад драматичний), що об'єднував би членів, яким повне відродження народу лежить на серці; а коли такий гурток мав би вже повзнісну скількість членів (бодай 10), тоді треба заложити філію товариства „Відродження“, яка вже на основі власного статута буде своєю діяльністю поширювати.

Для усіх цих гуртків, як і взагалі для усіх тих, що цікавляться протизалькогольним рухом, конечно є луча і один спільний осередок, з якого діставали би казачки, поради і потрібну літературу. Тим осередком є „Ми Молоді“ орган українського протизалькогольного руху, який виходить як двомісячник, по-кишо в Рогатині. І коли ми хочемо, щоб наші протизалькогольні починання не були хвильними (і тому нікому не страшними і мало помічними), тільки щоб свідомість про шкідливість алькоголю проникла як найглибоше між широкими масами, то конечно мусимо старатися про те, щоб цей дуже корисний журналчик як найбільше поширився, а вже щоб обов'язково найшовся в кожній читальні, у кожного священика й учителя і взагалі у кожної одиначки, що вже титулом свого зв'язу чи як освіти є покликана до того, щоб працювати над культурним піднесенням меншого брата і є за це відповідальна.

Ми повинні використати нагоду, бо знаю а досвід, що предиспозиції для протизалькогольного руху на селі є. Тільки не прогавати нам тих настроїв, а покористуватися ними так, щоб їх на все опанувати і надати постійний напрям, а відомо а часом до того, що запінені протести Рабінерія будуть зовсім завнями. бо й так не було би кому ходити до коршми по „вишу культуру“.

Г. Заморока.

Дальша бюджетова дебата.

(Власні телефонограми).

Промова посла Гр. Тершанівця.

(ікс) Сьогодні везає в соймі дальше бодж. дебата. Обичено розгляд бюджету мін-ства шляхів і земельних справ. Приступлено до бюджету мін-ства земельних реформ. При бюджеті мін-ства земельних справ довшу промову виголосив від імені Українського Клубу пос. Гр. Тершанівця. Промова була дуже річлива і богата у статистичні дані. Й короткий зміст такий: Бюджет мін-ства земельних справ не аростає в такому міновіщенні, що річний загальний бюджет, хоча саме від цього бюджету залежить добробут більшості населення держави, яке є населенням хліборобським. Тут промовець лікструє статистичними даними, як обікються розвитком хліборобства (інші держави і який відсоток творить бюджет мін-ства хліборобства в загальному бюджеті інших держав. Переходячи до подрібного розгляду стану хліборобства в Польщі, промовець зазначає, що коли мова про українського хлібороба, то він уже страптив назіш, щоб дістати у руки крапкий варіет праці, бо значна частина запасу землі, на яку жили міліони родин, перейшла вже в руки осадників. Українське населення є упосліджене так само під оглядом меліорації, як щодо регуляції рік та річкових потоків. Під оглядом різниці освіти стан річч є такий, що українське населення в Польщі не має ані одної різничої школи з українською викладавчою мовою. Українське хліборобство не має дешевого довгочасного кредиту, бо вистає улікування кредиту з узаємнення від оцінки старости або поліції, а коли але про кооперативн до від мін-ства внутр. справ. Український хлібороб зрозумів, що

лише власними силами може звинутися і про це свідчить розвиток української сільсько-господарської кооперативної, яка не отримує ніякої допомоги від державних фінансових установ. У північних умовинах земельної політики український селянин убогий і ледви вегетув.

Ріжні інциденти.

(ікс) Сьогоднішній день у соймі був богатий на інциденти, які справили не мали бурливого характеру, але були в кульорах досить живо поментовані. Одним з таких інцидентів була перемалка поміж міністром земельних справ Незабитовським і послами з „Виповнення“. Міністр зазначив, що лише хліборобській культурі треба надічувати щогорітний урожай, „який вже видавався скомпромітованим“. На це посол Лянгер: „Урожай не може скомпромітуватися“. Міністр: „Коби ви не скомпромітувалися“. Пос. Вольфшкіт: „Компромітується той, хто не вміє говорити по польськи“.

Богато шуму наробило становище справоздавця пос. Сановіці (БВ), який склав того рода звіт, що пос. Бірка, голова бюджетової комісії, теж а клубу БВ заминав від маршалка сойму валерути цей звіт і пізгодати на новий. Вікіні старий звіт перерезагено в той спосіб, що виникло деякі уступи авернені проти помішників. Пос. Сановіца заявив инні, що справді він згодинився очеркнути ті уступи, ознак своїх поглядів не арикається. Коментовано цей інцидент як ще один доказ дисонансів унутрі БВ.

Заява пос. Хуцького.

(ікс) Як ми повідомляли, вчора підчас і після промови пос. Янузельського (БВ) прийшло до дуже гострих суперечок поміж українськими послами й послами БВ. У явлану з ними суперечками пос. Валезький (БВ) згодинився іа соймової тобчині залу, авернену проти пос. Хруцького, як бунітмо проти колишнього русифікатора. Пос. Хруцький склав після того залу, в якій стверджує, що від року 1911—1915 справді був учителем у російській гімназії в Варшаві, ознак не російської мови, а латинської, при чому покликується на кількох свідків, колишніх товаришів учителів. Пос. Хруцький звертає увагу на силу полеміки, які колись були російськими урядовцями являти на високих посадах, а инні займають теж поважні становища в польських установах. Протестує проти імітування якоїнебудь колишньої русифікаторської діяльності і стверджує рішче, що ніколи не вважав себе росіянином, бо його рід від віків був і є український.

Земельна ком'сія.

(ікс) На сьогоднішньому засіданні земельної комісії обговорювано справу експорту отрубів. Пос. Тершанівця стоїть за повною забороною вивозу отрубів, аступаючи погляд, що потреба знизити ціни до норми 65 проц. збожжяних продуктів. Остаточню рішмо підвишити вивозове мито з 5 на 10 вол. від 1 метр. сотнара грису.

Військова естрація послів і сенаторів.

(ікс) Шаурилова агенція Пат-а повідомляє, що мін-ство військових справ скермувало до канцелярії сойму і сенату листа з проханням надіслати до кабінету міністра список усіх послів і сенаторів, які служили в війську, в якому був характер. Цей виказ, мовляв, є потрібний для командантів О. К., щоб команданти П. К. У. не потягали послів і сенаторів на випадок мобілізації.

Конституційний внесок Б. Б. готовий.

(ікс) Остаточню утілено внесок на зміну конституції, випрацюваний послами а БВ Мажковським, Пісудським і Пясельським та міністром справедливості Наром. Цей проект зміни конституції передбачує право вета для президента держави, обмежує відповідальність міністрів перед соймом і вимагає кваліфікованої більшості гололів при вотум недовіри для уряду або міністра. Проект планує виборчий цикл літ, а саме активне право голосування дістають військові. Цей проект підписували вчора як внесок клубу БВ посли з БВ, не знаючи навіть, що вони підписують. Щойно після того довідалися про тект внеску. Консервативи недоволені, що підписали внесок на затримання 5-тирихметникового виборчого права. Інші знова заспокоїли наданням права голосування активним військовим. Одночасно в внеском на зміну конституції має бути складений внесок на зміну виборчої ординації. В соймових кульорах голошено, що такий внесок має мінімальні вимоги до дозволання більшості.

Троцький ще в СРСР?

Аг. Вех. повідомляє, будьто би до Берлія прийшли вісті, що Троцький нагадає ще а Москву не виїхав. Сталін зажадав, щоб Троцького жінка і син остали в Москві, аче закладники на випадок, коли Троцький за коротком вістув-

пав проти СРСР. Троцький не згодинився на це домагація і тому його вийд приліпався.

Рум. посол їде у Москву.

На основі тел. порозуміння між Москвою, Варшавою і Букарештом румунський уряд ушоважив свого посла у Варшаві Давілу відіслати в Москву додатковий протокол до Кельтського пакту та поручити йому негайно виїхати у Москву. Давіла їде в середу а першим секретарем посольства.

„Союз офіцерів резерви“ проти українського університету.

На засіданні управи окр. польського „Союза офіцерів резерви“ у Львові ухвалили 20. січня протест проти креування українського університету, проти ухвалення сойм. освітньою комісією 110.000 зол. на цей університет і вівзали всі братні союзи в освіт.-культ. сусп. і госп. організації підперти повнщу резолюцію.

В безконечній черзі...

Нова розправа проти Василя Атаманчука й Івана Вербицького перед судом присяглих.

У вівторок переслухано дальше кількох таких свідків, які мимоволі кинули дещо світла на замотану справу. На салі було дещо більше людей, як на попередній розправі.

Зізнання магістратських контролорів.

Св. Евген Флешар, 40 років, рим.-кат., незаприсяжений, старший контролор, зізнає, що критичного дня дійсно відбулася контрола білетів у кіні „Палас“ між 7—9. год. вечером. Вже в кіні довідався від співласника кінна „Палас“, що абиот куратора Собінського.

Д-р Шухевич: Чи не пригадаєте собі моменту, коли то повідомлено комісаря Райнлендера про убийство куратора у Вашій присутності?

Св. Флешар: Так, пригадую собі.

Інші свідки контролорів, як Залевський, Чик, Карпель і Хіровський зазначували, що прийшли до кінна щойно коло год. 8-ої, або навіть по 8. год. Тоді оба. Атаманчук вказує на св. Хіровського, який критич. дня провірював його білет між 7—7.30 год. вечером. Пригадає собі свідка по тім, що цей був убраний у спортову маринарку.

Д-р Шух.: Чи ви мали спортову маринарку того вечора?

Св. Хіровський: Так, мав напевно. Оба. Атаманчук міг бачити, бо я був без плаща.

Зізнання св. Дзуля.

Св. В. Дзуля, гр.-кат., 24 р., абсолютент уч. семінарії, заприсяжений (на попередній розправі), зізнає, що мешкав у п-ї Бендакової ще від 1925 р. Перед матурою мешкав разом з ним також Остап Дерлиця а початком 1926 р., а по фєріях Олександ Білас (Атаманчук). Рано ходив до школи, а оба. Атаманчук пополудні на матуральний курс, бо хотів аложити іспит аріастиці. Дерлиця приїжджав по фєріях два або три рази до Львова і тоді ночував у п-ї Бендакової. Критичного дня ходив оба. Атаманчук а Дерлицею (який приїхав 17. або 18. жовтня до Львова) пополудні коло 5. год. до кінна „Палас“. Киккали ще його зі собою до кінна, але свідок мав багато вчистися і лишився в хаті. Вернули домів коло 9. год. вечером, з тим, що оба. Атаманчук вернув раніш. Другого дня, мабуть рано, поїхала п-ї Бендакова до Судової Вишні до родини, а оба. Атаманчук мабуть другого дня поїхав також до дому на село до матері. Не пригадає собі, хто скорше виїхав, Дерлиця чи Атаманчук, але пам'ятає, що Атаманчук зараз вернув до Львова і вчався. Опісля 20. січня 1927 р. арештовано його і оба. Атаманчука, але вечером по переслуханню звільнено обох. Першого звільнила поліція оба. Атаманчука, а його пізніше. В дома застав на речену Атаманчука п. Королькову і його товарища. Того самого вечора поїхав ще оба. Атаманчук домів і більше на помешкання вже не вертав. На питання предсідника відповідав, що ще сам відпровадив оба. Атаманчука на залізницю. Тоді оба. Атаманчук не віз зі собою більшого пакунку. Зазначає, що Михайла Вербицького не знає, а оба. Ів. Вербицького бачив на помешканні кілька разів.

Прок.: Чи ви оповідали в дома про те, що в школі довідався про убийство куратора?

Св. Дзуля: Так.

Д-р Шух.: Чи при арештуванні 20. і. 1927 р. ви потайки перед комісарем Чаковським перемінiali з оба. Атаманчуком свої шалки?

Св. Дзуля: Ні, цілком припадково. Але комісар це бачив.

Зізнання св. Дерлиці.

Св. Остап Дерлиця, гр.-кат., абсолютент гімназії, вийшов недавно з тюрми. Предс. хоче його

Замовлення

приймає

Народна Торговля

у Львові.

Найуспішнішою Реклямою -- це доброта товару!

А. ПЯСЕЦКІ С. А. Фабрика чоколяди і цукрів, Краків

Запевнює своїм консументам гаранційно чистий товар (без ніяких домішок), тому поручає: десерову чоколяду молочну, сметанкову, великий вибір чоколядок і цукрів в прекрасних коробках.

вросло на 35. Лише деякі товариші перенеслися на інші високі школи, позатим решта студію та кінчить тут студію.

Від часу існування нашого Товариства покинули студію такі товариші, що є нині на посадах у різних краях Європи, а саме:

В 1923 р. Ізмицький Платон гірництво і є в Казівці (Донбас).

В 1924 р. Крупа Омелян, гірництво і мірництво (два дипломи) і є в Баженові — Ураль.

В 1925 році Кулик Роман, гірництво і мірництво (два дипломи) і є в Голубовці — (Югославія).

Козаневич Володимир — гірництво, і є в Варваропілі, — Донбас.

В 1926 р. Кузьницький Теофіл, гірництво і є в Катовицях.

Хилик Олександр, гірництво, і є в Брестовиці (Югославія).

Онишкевич Роман, гірництво і є на Волині.

Ланишко Михайло, гірництво і мірництво (два дипломи) і є в Божек біля Ченстохови.

В 1927 році Свядик Петро, гірництво і є на Горішнім Шлеську.

Яців Юрко, гірництво, тепер служать при війську.

В 1928 р. Бойко Леонід, гірництво і є в Банаті — (Ромунія).

Дрималин Богдан, гірництво і є в Грабішні біля Сянока.

Пугач Андрій, гірництво і є в Семяновицях, на Горішнім Шлеську.

Сірий Іван, гірництво, наразі без посади.

Янович Іван, мірництво, наразі в Леобен та робить іспит з гірництва.

Щіх пору Тов. "Молот" має 21 членів, а того 1 мірник, 1 гутник і 19 гірників.

І. Т.

На співацькі теми.

Кілька слів про Союз Українських Хорів.

Від двох літ дається у нас зауважити децю живий рух в діяльності нашого співацького життя. Появляюся в пресі кілька закликів до організації співучих сил, до об'єднання і до систематичної праці на цьому полі. Старанням "Львівського Бояна" скликано навіть анкету в тій справі у Львові, яка виділила із себе організаційний комітет. Він мав зайнятися полагодженням формальностей, зв'язаних із заснуванням "Союзу Українських Хорів" та урухомленням союзного апарату. Йому прислуговувало право зробити це навіть перед затвердженням статутів.

Ці перші рухи для оновлення і зорганізування співацького життя будуть безперечно деякі надії. Однак хто займається ближче співацьким життям і хто пильно слідить за цими змаганнями до оновлення організації або бере в тих змаганнях чинну участь, той не може заперечити, що ці перші кроки йдуть на-потемки. Та як з одної сторони справа "Союзу Українських Хорів" є за велика і за важка, щоб її трактувати per accidens, так з другої сторони і люди, покликані до акції, думають надто серйозно про неї, щоб могли погодитися з темпом та ефектністю дотеперішнього ходу справи. Ці люди заявили за Союзом без застережень та запевнень всяку поміч і співпрацю. А треба додати, що були не представники всіх майже співочих організацій зі всіх наших земель, не виключаючи Волині й Холмщини.

Певна річ, що хор розвивається тоді, коли його провід держить руку на живчику свого хору. Точні, пильно розраховані проби, вправи, часті продукції, репетиції про них — дають запову-

здорового життя хору. Часті перерви в скодинях і відсутність продукцій ведуть товариство до розпади. Чому ж мало бути інакше зі "Союзом Українських Хорів", до якого мають увійти ті самі члени хорів? Співаки — це люди життя, ритму й темпераменту. Праця над ними і з ними мусить мати аналогічні прикмети, якщо має трапити до їх переконання. Провід майбутнього Союзу не повинен ні на хвилю про це забувати.

"Союз Українських Хорів" — велике діло. Це зорганізування тисячів одиниць, яких дуже часто може й одинока вартість саме в їх співацьким таланті. "Союз Українських Хорів" — це участь українського імені у великих світових співацьких змаганнях, які нині (о сором!) відбуваються без нас.

"Союз Українських Хорів" і його масові продукції — це великий наш атут перед культурним світом. Це один з важливіших етапів культурної боротьби за народні права й ідеали! А при наших великих, природних даруваннях — чим не повинен він бути найпевнішим відтинком нашого культурного боевого фронту?

Наші хори потребують конче переорганізації, правилинків, свого часопису. Їх репертуар вимагає контролю, а їх продукції — порівняння з продукціями інших, своїх і чужих хорів. Дирігенти наших хорів (хоч може багато з них образитися) потребують конче музичної освіти. А цілість разом взята потребує конче імпульсу до праці, плану й ініціативи з гори.

Це все може, повинен і мусить зробити загально-краєвий "Союз Українських Хорів"! І то можливо якнайшорше. Нехай-же добре над цим застосовується всі ті, яких покликано до пересвідчення цієї справи.

Дирігент.

ОГОЛОШЕННЯ

дати для "Прогісін" в ювілейному П році сім мільйонів членів. Виладка лише два золоті.

Театри.

Великий Миський Театр:
Середа 6-го, г. 7:30 веч. "Намисто Мадонни", опера (40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000, 1001, 1002, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1009, 1010, 1011, 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1017, 1018, 1019, 1020, 1021, 1022, 1023, 1024, 1025, 1026, 1027, 1028, 1029, 1030, 1031, 1032, 1033, 1034, 1035, 1036, 1037, 1038, 1039, 1040, 1041, 1042, 1043, 1044, 1045, 1046, 1047, 1048, 1049, 1050, 1051, 1052, 1053, 1054, 1055, 1056, 1057, 1058, 1059, 1060, 1061, 1062, 1063, 1064, 1065, 1066, 1067, 1068, 1069, 1070, 1071, 1072, 1073, 1074, 1075, 1076, 1077, 1078, 1079, 1080, 1081, 1082, 1083, 1084, 1085, 1086, 1087, 1088, 1089, 1090, 1091, 1092, 1093, 1094, 1095, 1096, 1097, 1098, 1099, 1100, 1101, 1102, 1103, 1104, 1105, 1106, 1107, 1108, 1109, 1110, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1126, 1127, 1128, 1129, 1130, 1131, 1132, 1133, 1134, 1135, 1136, 1137, 1138, 1139, 1140, 1141, 1142, 1143, 1144, 1145, 1146, 1147, 1148, 1149, 1150, 1151, 1152, 1153, 1154, 1155, 1156, 1157, 1158, 1159, 1160, 1161, 1162, 1163, 1164, 1165, 1166, 1167, 1168, 1169, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1180, 1181, 1182, 1183, 1184, 1185, 1186, 1187, 1188, 1189, 1190, 1191, 1192, 1193, 1194, 1195, 1196, 1197, 1198, 1199, 1200, 1201, 1202, 1203, 1204, 1205, 1206, 1207, 1208, 1209, 1210, 1211, 1212, 1213, 1214, 1215, 1216, 1217, 1218, 1219, 1220, 1221, 1222, 1223, 1224, 1225, 1226, 1227, 1228, 1229, 1230, 1231, 1232, 1233, 1234, 1235, 1236, 1237, 1238, 1239, 1240, 1241, 1242, 1243, 1244, 1245, 1246, 1247, 1248, 1249, 1250, 1251, 1252, 1253, 1254, 1255, 1256, 1257, 1258, 1259, 1260, 1261, 1262, 1263, 1264, 1265, 1266, 1267, 1268, 1269, 1270, 1271, 1272, 1273, 1274, 1275, 1276, 1277, 1278, 1279, 1280, 1281, 1282, 1283, 1284, 1285, 1286, 1287, 1288, 1289, 1290, 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297, 1298, 1299, 1300, 1301, 1302, 1303, 1304, 1305, 1306, 1307, 1308, 1309, 1310, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315, 1316, 1317, 1318, 1319, 1320, 1321, 1322, 1323, 1324, 1325, 1326, 1327, 1328, 1329, 1330, 1331, 1332, 1333, 1334, 1335, 1336, 1337, 1338, 1339, 1340, 1341, 1342, 1343, 1344, 1345, 1346, 1347, 1348, 1349, 1350, 1351, 1352, 1353, 1354, 1355, 1356, 1357, 1358, 1359, 1360, 1361, 1362, 1363, 1364, 1365, 1366, 1367, 1368, 1369, 1370, 1371, 1372, 1373, 1374, 1375, 1376, 1377, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382, 1383, 1384, 1385, 1386, 1387, 1388, 1389, 1390, 1391, 1392, 1393, 1394, 1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400, 1401, 1402, 1403, 1404, 1405, 1406, 1407, 1408, 1409, 1410, 1411, 1412, 1413, 1414, 1415, 1416, 1417, 1418, 1419, 1420, 1421, 1422, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1430, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1437, 1438, 1439, 1440, 1441, 1442, 1443, 1444, 1445, 1446, 1447, 1448, 1449, 1450, 1451, 1452, 1453, 1454, 1455, 1456, 1457, 1458, 1459, 1460, 1461, 1462, 1463, 1464, 1465, 1466, 1467, 1468, 1469, 1470, 1471, 1472, 1473, 1474, 1475, 1476, 1477, 1478, 1479, 1480, 1481, 1482, 1483, 1484, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1490, 1491, 1492, 1493, 1494, 1495, 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503, 1504, 1505, 1506, 1507, 1508, 1509, 1510, 1511, 1512, 1513, 1514, 1515, 1516, 1517, 1518, 1519, 1520, 1521, 1522, 1523, 1524, 1525, 1526, 1527, 1528, 1529, 1530, 1531, 1532, 1533, 1534, 1535, 1536, 1537, 1538, 1539, 1540, 1541, 1542, 1543, 1544, 1545, 1546, 1547, 1548, 1549, 1550, 1551, 1552, 1553, 1554, 1555, 1556, 1557, 1558, 1559, 1560, 1561, 1562, 1563, 1564, 1565, 1566, 1567, 1568, 1569, 1570, 1571, 1572, 1573, 1574, 1575, 1576, 1577, 1578, 1579, 1580, 1581, 1582, 1583, 1584, 1585, 1586, 1587, 1588, 1589, 1590, 1591, 1592, 1593, 1594, 1595, 1596, 1597, 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604, 1605, 1606, 1607, 1608, 1609, 1610, 1611, 1612, 1613, 1614, 1615, 1616, 1617, 1618, 1619, 1620, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629, 1630, 1631, 1632, 1633, 1634, 1635, 1636, 1637, 1638, 1639, 1640, 1641, 1642, 1643, 1644, 1645, 1646, 1647, 1648, 1649, 1650, 1651, 1652, 1653, 1654, 1655, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1670, 1671, 1672, 1673, 1674, 1675, 1676, 1677, 1678, 1679, 1680, 1681, 1682, 1683, 1684, 1685, 1686, 1687, 1688, 1689, 1690, 1691, 1692, 1693, 1694, 1695, 1696, 1697, 1698, 1699, 1700, 1701, 1702, 1703, 1704, 1705, 1706, 1707, 1708, 1709, 1710, 1711, 1712, 1713, 1714, 1715, 1716, 1717, 1718, 1719, 1720, 1721, 1722, 1723, 1724, 1725, 1726, 1727, 1728, 1729, 1730, 1731, 1732